

Rada
Evropské unie

Brusel 21. června 2019
(OR. en)

10603/19

**Interinstitucionální spis:
2019/0137(NLE)**

**FISC 296
ECOFIN 667**

NÁVRH

Odesílatel:	Jordi AYET PUIGARNAU, ředitel, za generálního tajemníka Evropské komise
Datum přijetí:	21. června 2019
Příjemce:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generální tajemník Rady Evropské unie
Č. dok. Komise:	COM(2019) 283 final
Předmět:	Návrh PROVÁDĚCÍ ROZHODNUTÍ RADY, kterým se České republice povoluje používat všeobecný mechanismus přenesení daňové povinnosti odchylně od ustanovení článku 193 směrnice 2006/112/ES

Delegace naleznou v příloze dokument COM(2019) 283 final.

Příloha: COM(2019) 283 final

V Bruselu dne 21.6.2019
COM(2019) 283 final

2019/0137 (NLE)

Návrh

PROVÁDĚCÍ ROZHODNUTÍ RADY,

**kterým se České republice povoluje používat všeobecný mechanismus přenesení daňové
povinnosti odchylně od ustanovení článku 193 směrnice 2006/112/ES**

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

Dne 20. prosince 2018 přijala Rada směrnici (EU) 2018/2057 týkající se dočasného používání všeobecného mechanismu přenesení daňové povinnosti pro plnění přesahující prahovou hodnotu 17 500 EUR¹ prostřednictvím změny směrnice o DPH².

Tomu předcházelo přijetí akčního plánu v oblasti DPH³, v němž Komise oznámila svůj záměr zavést konečný systém DPH pro přeshraniční obchod mezi podniky uvnitř Unie⁴. Avšak vzhledem k tomu, že by zavedení takového konečného systému DPH trvalo několik let, požádaly některé členské státy o zavedení naléhavých a konkrétních prozatímních opatření pro boj proti kolotočovým podvodům⁵. Žádaly především, aby bylo možné zavést dočasný všeobecný mechanismus přenesení daňové povinnosti, což vedlo na základě návrhu předloženého Komisí⁶ k přijetí směrnice (EU) 2018/2057.

Podle uvedené směrnice může být členskými státy, které splňují určitá stanovená kritéria, na jejich žádost povoleno používat do 30. června 2022 dočasný všeobecný mechanismus přenesení daňové povinnosti. V dopisech, které Komise zaevidovala dne 21. ledna 2019 a 22. března 2019, požádala Česká republika o takové povolení a poskytla informace s cílem prokázat, že tato kritéria splňuje.

Tento návrh by neměl bránit probíhajícím diskusím o konečném systému DPH⁷.

• **Odůvodnění a cíle návrhu**

Postup pro získání povolení všeobecného mechanismu přenesení daňové povinnosti a kritéria, která za tím účelem musí být splněna, jsou uvedeny v novém čl. 199c odst. 1 až 4 směrnice o DPH, který byl vložen směrnicí o všeobecném mechanismu přenesení daňové povinnosti.

---

¹ Směrnice Rady (EU) 2018/2057 ze dne 20. prosince 2018, kterou se mění směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty, pokud jde o dočasné používání všeobecného mechanismu přenesení daňové povinnosti ve vztahu k dodání zboží a poskytnutí služeb nad určitou prahovou hodnotu (Úř. věst. L 329, 27.12.2018, s. 3).

² Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1).

³ Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru o akčním plánu v oblasti DPH – Směrem k jednotné oblasti DPH v EU – Čas přijmout rozhodnutí (COM(2016) 148 final, 7.4.2016).

⁴ Komise mezitím přijala nezbytné návrhy:

Návrh směrnice Rady, kterou se mění směrnice 2006/112/ES, pokud jde o harmonizaci a zjednodušení určitých pravidel v systému daně z přidané hodnoty, a která zavádí konečný systém zdanění obchodu mezi členskými státy (COM(2017) 569 final, 4.10.2017).

Návrh směrnice Rady, kterou se mění směrnice 2006/112/ES, pokud jde o zavedení podrobných technických opatření pro uplatňování konečného systému DPH pro zdanění obchodu mezi členskými státy (COM(2018) 329 final ze dne 25.5.2018).

⁵ Kolotočové podvody (někdy se jim také říká „podvody na bázi chybějícího obchodníka“) mají své kořeny zejména v současné osvobození dodání zboží uvnitř Společenství od daně, které umožňuje pořízení zboží bez DPH. Několik obchodníků v řadě se podílí na daňovém podvodu tím, že DPH, kterou přijali od svých zákazníků, neodvedou správci daně. Jejich zákazníci však mají na základě obdržené platné faktury stále nárok na odpočet daně. Stejně zboží může být dodáno několikrát, a to včetně opětovného, od daně osvobozeného dodání uvnitř Společenství. K podobnému kolotočovému podvodu může dojít i při poskytování služeb.

⁶ COM(2016) 811 final, 21.12.2016.

⁷ COM(2018) 329 final, 25.5.2018.

Česká republika v této souvislosti poskytla následující informace, jak požaduje zejména čl. 199c odst. 3.

1. Podrobné zdůvodnění splnění příslušných kritérií (čl. 199c odst. 3 písm. a) ve spojení s odstavcem 1 směrnice o DPH).
- 1.1. Výpadek příjmů z DPH ve výši nejméně 5 procentních bodů nad mediánem výpadku příjmů z DPH ve Společenství v roce 2014 podle závěrečné zprávy o výpadku příjmů z DPH ze dne 23. srpna 2016.

Podle závěrečné zprávy o výpadku příjmů z DPH z roku 2016⁸, kterou Komise zveřejnila dne 23. srpna 2016, činil výpadek příjmů z DPH v České republice v roce 2014 16,14 % její celkové daňové povinnosti k DPH. Zmíněná zpráva rovněž uvádí, že medián výpadku příjmů z DPH v Evropské unii (EU) činil 10,4 %. Výpadek příjmů z DPH v České republice proto přesahuje medián výpadku příjmů z DPH v EU o více než 5 procentních bodů.

- 1.2. Podíl kolotočových podvodů na celkovém výpadku příjmů z DPH více než 25 % na základě posouzení dopadu připojeného k návrhu směrnice o všeobecném mechanismu přenesení daňové povinnosti.

Podle zmíněného posouzení dopadu⁹ je 28 % výpadku příjmů z DPH v České republice způsobeno kolotočovými podvody. Toto kritérium je proto splněno.

- 1.3. Je prokázáno, že jiná kontrolní opatření ani správní spolupráce v oblasti DPH nejsou pro boj proti kolotočovým podvodům dostatečné.

Podle informací, které Česká republika poskytla, přijal tento členský stát proti podvodům v oblasti DPH řadu zvláštních kontrolních opatření. Níže je uveden přehled těchto opatření spolu s posouzením, které Česká republika provedla a které se týká jejich fungování a účinku. Následuje hodnocení České republiky, co se týče správní spolupráce v oblasti DPH s ostatními členskými státy.

1.3.1. Používání odvětvového mechanismu přenesení daňové povinnosti

Na základě článků 199 a 199a směrnice o DPH rozšířila Česká republika používání mechanismu přenesení daňové povinnosti na dodávky v řadě odvětví, včetně: stavebních prací, pracovníků pro stavební práce, nemovitostí, pokud dodavatel zvolil možnost zdanění dodání, odpadu a šrotu, dodání zboží poskytovaného jako záruka při realizaci této záruky, dodání zboží po postoupení výhrady vlastnictví nabyvateli a výkon tohoto práva nabyvatelem, dodání nemovitosti prodávané dlužníkem z rozhodnutí soudu v řízení o nuceném prodeji, povolenek na emise skleníkových plynů, mobilních telefonů, zařízení s integrovanými obvody, plynu a elektřiny a certifikátů elektřiny, některých telekomunikačních služeb, herních konzolí, laptopů, obilovin a některých plodin a některých kovů (včetně drahých kovů).

Podle České republiky jsou tato opatření vysoce účinná, avšak nezabránila přesouvání podvodů do jiných odvětví – např. z mobilních telefonů na jinou elektroniku, ze zlata na jiné kovy (stříbro, platinu).

1.3.2. Společné a nerozdílné ručení

---

⁸ Center for Social and Economic Research (CASE), studie a zprávy o výpadku příjmů z DPH v členských státech EU-28: závěrečná zpráva z roku 2016 ([TAXUD/2015/CC/131](#)), 2016, s. 19.

⁹ SWD(2016) 457 final, 21.12.2016, s. 39.

Na základě článku 205 směrnice o DPH zavedla Česká republika v řadě případů u dodávek mezi osobami povinnými k dani společné a nerozdílné ručení pro účely DPH. Společné a nerozdílné ručení se uplatňuje u minerálních olejů a dalších produktů podléhajících spotřební dani.

Za platbu DPH ručí společně a nerozdílně také příjemci v případě jakéhokoli jiného dodání zboží nebo služeb, pokud je zjištěno, že nejednali v dobré víře, zejména pokud naplní tzv. „vědomostní test“, tj. pokud příjemce věděl nebo měl vědět, že dodavatel úmyslně neodvede správci daně DPH. Společné a nerozdílné ručení příjemce se kromě toho systematicky uplatňuje i v řadě dalších případů, jako například pokud se bez zjevného opodstatnění cena zjevně odchýlí od obvyklé tržní ceny, pokud je použita virtuální měna, nebo pokud je dodavatel nespolehlivým plátcem (viz bod 1.3.4 níže).

Podle hodnocení České republiky má toto opatření preventivní povahu, avšak je obtížné je uplatnit ve složitých případech při řetězových podvodech, zejména pokud je zákazníkem chybějícího obchodníka (*missing trader*) nemajetný subjekt. Zmíněný „vědomostní test“ také působí značné problémy správci daně, jelikož vnitrostátní soudy rozhodly, že to, že příjemce „věděl nebo měl vědět“, že DPH nebude dodavatelem zaplacená, musí prokázat správce daně.

1.3.3. Mechanismus oddělených plateb

Česká republika zavedla volitelný mechanismus oddělených plateb. Prostřednictvím mechanismu oddělených plateb platí příjemce DPH přímo správci daně, a nikoli dodavateli. Díky tomu se příjemce nemůže dostat do postavení ručitele za veškerou DPH splatnou ze zdanitelného plnění v případech, kdy by na základě podmínek uvedených v bodě 1.3.2. ručil za DPH společně a nerozdílně.

Podle České republiky je opatření účinné, avšak má nevýhody v důsledku svého dobrovolného charakteru. Stanovit oddělené platby jako povinnost by podle České republiky bylo administrativně a finančně příliš náročné z hlediska nárůstu administrativní zátěže pro zpracování plateb a nákladů na zaměstnance a IT, a to jak pro obchodníky, tak pro správce daně. Pokud příjemce nevyužije mechanismus oddělených plateb, nelze také předpokládat, že byly naplněny „podmínky vědomostního testu“. Vnitrostátní soudy rozhodly, že i v tomto případě musí správce daně prokázat, že příjemce věděl nebo měl vědět, že se účastní podvodu. DPH lze navíc od příjemce, který nevyužil mechanismu oddělených plateb v rámci režimu společného a nerozdílného ručení, zpětně vymáhat pouze tehdy, pokud je její vymáhání od dodavatele neúspěšné; k účinnému vymáhání proto může dojít až po uplynutí určité doby.

1.3.4. Rozhodnutí, že plátce je nespolehlivým (v případě registrovaných osob)

Poruší-li plátce závažným způsobem své daňové povinnosti, může správce daně rozhodnout, že tento plátce je nespolehlivým plátcem, a to na základě zejména těchto kritérií: kumulativní nedoplatek DPH ve výši minimálně 500 000 CZK po dobu tří po sobě jdoucích kalendářních měsíců, porušení zákonem stanovených daňových povinností, jež má jako důsledek vyměření nebo doměření daně oproti poslední známé výši daně alespoň ve dvou ze šesti po sobě jdoucích zdaňovacích období, snížení plátcem uplatňovaného nároku na odpočet daně ze strany správce minimálně o 500 000 CZK v důsledku porušení plnění povinností plátce daně, absence reakce na výzvu nebo výzvy správce daně, nepodání přiznání k DPH alespoň dvakrát v období dvanácti po sobě jdoucích kalendářních měsíců, uvedení nepravdivých nebo neúplných informací pro účely registrace k DPH nebo zjištění správce daně, že nebyla přiznána DPH na výstupu ve výši minimálně 500 000 CZK. Informace o nespolehlivých

plátcích jsou zveřejňovány na internetových stránkách správce daně a lze se proti nim odvolat.

Podle České republiky má toto opatření preventivní účinek, avšak rozhodnutí správce daně musí nabýt účinnosti předtím, než se podvodníci dopustí podvodu. Navíc toto opatření není v plné míře účinné v přeshraničních situacích, neboť nespolehlivý plátc z České republiky má stále (platné) DIČ pro účely DPH pro využití při podvodech uvnitř Společenství.

1.3.5. Rozhodnutí, že osoba je nespolehlivou (v případě neregistrovaných osob)

Cílem tohoto opatření, které je obdobné jako předchozí opatření, je odhalit nespolehlivé osoby. Toto opatření je však zacílené na osoby, které (ještě) nejsou zaregistrovány, ale již porušily některé povinnosti v oblasti DPH. Seznam nespolehlivých osob se zveřejňuje na internetových stránkách správce daně.

Zaregistruje-li se nespolehlivá osoba jako plátc DPH, stává se automaticky nespolehlivým plátcem ve smyslu opatření popsaného v bodě 1.3.4. Navíc pokud dojde ke zrušení registrace nespolehlivého plátce, zůstává mu status nespolehlivé osoby. Je možné se odvolat za účelem zrušení statusu nespolehlivé osoby, přičemž podmínky jsou obdobné jako v případě nespolehlivých plátců.

Podle České republiky má toto opatření preventivní účinek a zajišťuje kontinuitu mezi statusem nespolehlivé osoby a statusem nespolehlivého plátce. Má však obdobné nedostatky jako opatření popsané v bodě 1.3.4. výše, tj. podvodníci ho mohou účinně obejít před registrací a v přeshraničních situacích.

1.3.6. Zvláštní vykazování pro účely DPH

Údaje předložené osobou povinnou k dani v rámci zvláštního vykazování pro účely DPH za každý kalendářní měsíc jsou ověřeny za účelem odhalení vzorců případných daňových podvodů. Toto opatření pomohlo správci daně zlepšit výběr plátců ke kontrole.

Ačkoli tento konvenční nástroj umožňuje odhalovat podvodníky rychleji, má Česká republika za to, že vzhledem k celkové kontrolní kapacitě správce daně dosáhl hranice svých možností.

1.3.7. Zajištění

V konkrétních případech může správce daně vydat zajišťovací příkaz, aby bylo zaručeno zaplacení DPH.

Podle České republiky je toto opatření velmi účinné, ale jelikož ho lze uplatnit pouze v jednotlivých případech, neposkytuje obecnou ochranu společného systému DPH.

1.3.8. Automatické zrušení registrace k DPH

Toto opatření spočívá v odejmutí DIČ plátc v případě závažného porušení povinností v oblasti DPH. Toto opatření lze použít u skupin povinných k DPH a plátců, pokud jejich obrat nepřesáhl za dvanáct bezprostředně předcházejících po sobě jdoucích kalendářních měsíců 1 milion CZK.

Česká republika toto opatření popisuje jako velmi účinné jak na vnitrostátní úrovni, tak u přeshraničních dodávek. Avšak jelikož lze toto opatření uplatnit až poté, kdy došlo k porušení povinností, nemůže v plné míře zabránit riziku podvodu.

1.3.9. Zamítnutí nároku na odpočet daně (popřípadě zamítnutí osvobození při dodání do jiného členského státu) na základě vědomostního testu

Toto opatření spočívá v zamítnutí nároku na odpočet daně, popřípadě nároku na osvobození od daně v případě, že nabyvatel (v prvním případě) nebo dodavatel (ve druhém případě) věděl nebo měl vědět (vědomostní test), že se účastní obchodů spojených s podvody v oblasti DPH. To odráží judikaturu Soudního dvora Evropské unie ve věci *Kittel*¹⁰. Česká daňová správa využívá tzv. „vědomostní dopisy“, jimiž podniky informuje, že se možná účastní podvodných obchodů. Tyto dopisy mohou být jednak adresné (s uvedením identifikace podezřelého obchodního partnera, či nikoliv), nebo hromadné (upozornění široké veřejnosti na existenci konkrétní rizikové situace v souvislosti s podvody v České republice nebo v Evropské unii).

Podle České republiky je však pro správce daně v případě organizovaného podvodu obtížné v praxi prokázat, že podnik věděl nebo měl vědět, že se účastní podvodu.

1.3.10. Prověřování žadatelů před registrací k DPH

Žadatelé jsou před registrací systematicky prověřováni s cílem odhalit mimo jiné rizikové osoby typu *missing trader*; používá se například místní šetření s cílem prokázat, že nedochází k reálné ekonomické činnosti ani k přípravě na reálnou ekonomickou činnost, a umožnit tak zamítnutí registrace.

Česká republika se domnívá, že toto opatření velmi účinně brání podvodníkům ve vstupu do systému DPH (a páchání podvodů v rámci Společenství), avšak shledává jako obtížné prokázat na základě objektivních skutečností, že existují pádné důkazy umožňující nabýt podezření, že přidělené identifikační číslo pro účely DPH bude užíváno podvodným způsobem, s přihlédnutím ke kritériím Soudního dvora Evropské unie stanoveným ve věci *Ablessio*¹¹.

1.3.11. Správní spolupráce v oblasti DPH (nařízení Rady (EU) č. 904/2010¹²)

Podle České republiky je spolupráci a výměně informací s ostatními členskými státy věnována vysoká pozornost. Kromě spolupráce na základě nařízení (EU) č. 904/2010 byly uzavřeny dohody o spolupráci se Slovenskem a Polskem a připravuje se také dohoda s Německem.

Česká republika se také pravidelně účastní tzv. souběžných multilaterálních kontrol prováděných společně s dalšími členskými státy. Česká republika se také účastní činnosti prováděné v rámci sítě Eurofisc ve všech oblastech (podvody na bázi *missing trader* uvnitř Společenství, dopravní prostředky, celní režimy, observatoř, e-commerce a analýza transakčních sítí (Transaction Network Analysis – TNA)). Údaje z Eurofiscu jsou aktivně využívány k odhalování podezřelých obchodů.

Správní spolupráce v oblasti DPH má podle České republiky nesporný význam, avšak vzniku podvodů zcela nezabrání. Kromě toho není účinná u podvodů, do kterých jsou zapojeny pouze tuzemské subjekty.

1.3.12. Závěr

¹⁰ Rozsudek ze dne 6. července 2006, *Kittel*, C-439/04, EU:C:2006:446.

¹¹ Rozsudek ze dne 14. března 2013, *Ablessio*, C-527/11, EU:C:2013:168.

¹² Nařízení Rady (EU) č. 904/2010 ze dne 7. října 2010 o správní spolupráci a boji proti podvodům v oblasti daně z přidané hodnoty (přepřevodování) (Úř. věst. L 268, 12.10.2010, s. 1).

Celkový závěr České republiky, pokud jde o výše uvedená opatření, je ten, že přestože tato opatření významně přispěla k omezení podvodů, nemohou při stávajícím systému DPH podvodům na bázi chybějícího obchodníka zcela zamezit.

Vzhledem k tomu, že byly učiněny významné a hodnověrné pokusy zamezit (kolotočovým) podvodům, a vzhledem ke skutečnosti, že tyto pokusy nebyly zcela úspěšné, lze podmínku stanovenou v čl. 199c odst. 1 písm. c) směrnice o DPH považovat za splněnou.

1.4. Očekávaný odhadovaný přínos dodržování daňových předpisů a výběru daní převáží očekávané celkové dodatečné zatížení podniků a správců daně minimálně o 25 %.

Podle českých orgánů zavedení všeobecného mechanismu přenesení daňové povinnosti nebude vyžadovat zvýšení počtu zaměstnanců finanční správy, pouze přesun lidských zdrojů. Náklady na organizační změny Finanční správy ČR (včetně nákladů na školení a úpravy stávajícího systému IT) se odhadují na 4 miliony CZK.

Pro osoby povinné k dani bude zavedení všeobecného mechanismu přenesení daňové povinnosti znamenat jednorázové náklady na úpravu systémů IT. Podle odhadů by se všeobecný mechanismus přenesení daňové povinnosti měl vztahovat celkem na 97 000 osob povinných k dani. Z nich má více než 60 % již zkušenosti s odvětvovým přenesením daňové povinnosti. Jejich struktury IT a systém fakturace jsou již na všeobecný mechanismus přenesení daňové povinnosti připraveny, takže budou muset provést pouze dílčí úpravy již existujících struktur. U dalších 37 500 osob povinných k dani může být nutné pořízení nových nebo rozšíření stávajících struktur IT; nicméně na základě zjišťování u největších poskytovatelů daňových a účetních softwarových řešení se zdá, že takové změny jsou součástí běžných aktualizací a nejsou samostatně zpoplatněny.

Další náklady vzniknou v souvislosti se školením zaměstnanců; takové náklady však s sebou nese v podstatě každá legislativní změna. Jelikož přenesení daňové povinnosti není opatřením, které by bylo zcela nové, neočekává se, že by tyto náklady dosáhly významné úrovně.

Další náklady pro osoby povinné k dani vyplývají z potřeby sledovat u každého plnění, zda je splněna prahová hodnota ve výši 17 500 EUR, při jejímž překročení se všeobecný mechanismus přenesení daňové povinnosti použije. Avšak s přihlédnutím k tomu, že se tak ve většině případů děje prostřednictvím účetního softwaru, nebudou tyto náklady příliš významné. Navíc je u všeobecného mechanismu přenesení daňové povinnosti rozlišení plnění z hlediska částky výrazně jednodušší než rozlišování u odvětvového přístupu.

V některých případech dále může být nutné, aby dodavatelé zboží a služeb ověřovali, zda je příjemce osobou povinnou k dani, a je tedy možné použít přenesení daňové povinnosti. Nicméně v takovém případě lze využít registr plátců, který zpřístupní správce daně (propojením se softwarem plátce).

Česká republika dále vysvětlila, že při zavádění zvláštního vykazování pro účely DPH v roce 2016 byly náklady pro osoby povinné k dani v případě malých podniků vyčísleny na 370 EUR a v případě ostatních podniků na 740 až 3 000 EUR, což pro podniky znamenalo náklady v celkové výši přibližně 6 miliard CZK. České orgány odhadují, že celkové náklady pro osoby povinné k dani vyplývající ze zavedení všeobecného mechanismu přenesení daňové povinnosti představují přibližně 10 % uvedené částky, tj. 0,6 miliardy CZK.

Pokud jde o přínosy systému, odkazuje se na zkušenosti s odvětvovým přenesením daňové povinnosti, které vedlo ke snížení objemu podvodů o 98 % a ke snížení počtu podvodů o 89 %. Na základě toho se předpokládá, že se objem podvodů sníží o 5 miliard CZK ročně. Při zavedení na dva roky by tento přínos činil 10 miliard CZK. Oproti tomu, jak se uvádí

výše, by náklady správce daně činily pouze 0,004 miliardy CZK a náklady osob povinných k dani 0,6 miliardy CZK. Odhadované náklady tedy představují 6,04 % odhadovaných přínosů.

Vzhledem k tomu, že odhadovaný přínos (10 miliard CZK) vysoce převyšuje celkové náklady (0,604 miliardy CZK) o více než 25 %, lze tuto podmínku pokládat za splněnou.

1.5. Podnikům a správcům daně nevzniknou zavedením všeobecného mechanismu přenesení daňové povinnosti náklady vyšší než náklady vzniklé v důsledku jiných kontrolních opatření.

Na základě výše uvedených výpočtů se zdá, že očekávané náklady jak pro podniky, tak pro správce daně, nejsou významné, ačkoli Česká republika uznává, že je obtížné provést přesné srovnání s jinými kontrolními opatřeními.

Česká republika nemá v úmyslu změnit po zavedení všeobecného mechanismu přenesení daňové povinnosti celkovou organizaci svých daňových kontrol. Proto správci daně ani kontrolovaným podnikům nevzniknou (s výjimkou výše uvedených nákladů) žádné další náklady.

Tuto podmínku lze proto pokládat za splněnou.

2. Předpokládané datum zahájení používání všeobecného mechanismu přenesení daňové povinnosti a období, po které se má používat (čl. 199c odst. 3 písm. b) směrnice o DPH).

Česká republika požádala o povolení zahájení používání všeobecného mechanismu přenesení daňové povinnosti od 1. ledna 2020 a o jeho používání do 30. června 2022.

3. Opatření, která mají být přijata s cílem informovat osoby povinné k dani (čl. 199c odst. 3 písm. c) směrnice o DPH).

Osoby povinné k dani budou o zavedení všeobecného mechanismu přenesení daňové povinnosti a o datu zahájení jeho používání informovány elektronicky. Kromě toho budou osloveny podnikatelské svazy a daňoví poradci a budou s nimi vedena jednání. Prostřednictvím sdělovacích prostředků budou distribuovány propagační materiály (např. letáky, informace na internetových stránkách finanční správy).

4. Podrobný popis doprovodných opatření (čl. 199c odst. 3 písm. d) ve spojení s odstavcem 2 směrnice o DPH).

Toto ustanovení vyžaduje zavedení povinnosti náležitého a účinného elektronického podávání hlášení pro všechny osoby povinné k dani, a zejména pro osoby povinné k dani, které dodávají či pořizují zboží nebo poskytují či přijímají služby, na něž se vztahuje všeobecný mechanismus přenesení daňové povinnosti, s cílem zajistit účinné fungování tohoto mechanismu a sledování jeho používání.

Česká republika se domnívá, že již zavedené daňové kontrolní mechanismy jsou k zajištění správného fungování všeobecného mechanismu přenesení daňové povinnosti dostačující a že žádná další kontrolní opatření nejsou zapotřebí. Taková opatření již zahrnují nástroje zvláštního vykazování pro účely DPH podle bodu 1.3.6. výše. Údaje získané na základě těchto vykazovacích povinností, které jsou již stanoveny na vnitrostátní úrovni, budou zejména použity jako analytický nástroj pro odhalování podezřelých dodavatelských řetězců. V tomto systému vykazování, který obnáší podání zvláštního hlášení pro účely DPH (kromě příznání k DPH), jež lze podat elektronicky, bude nutné dodávky v rámci všeobecného

mechanismu přenesení daňové povinnosti vykazovat stejným způsobem, jako se již vykazují tuzemské dodávky v rámci přenesení daňové povinnosti (avšak s přidáním zvláštního kódu pro všeobecný mechanismus přenesení daňové povinnosti).

- **Soulad s platnými předpisy v této oblasti politiky**

Účel tohoto povolení je omezený rozsahem i časově a není jím dotčen vývoj konečného systému DPH pro přeshraniční obchod mezi podniky uvnitř Unie.

2. PRÁVNÍ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

- **Právní základ**

Článek 199c směrnice o DPH.

- **Subsidiarita (v případě nevýlučné pravomoci)**

Vzhledem k ustanovení směrnice o DPH, z něhož návrh vychází, se zásada subsidiarity nepoužije.

- **Proporcionalita**

Toto rozhodnutí se týká povolení udělovaného členskému státu na základě jeho vlastní žádosti a nezakládá žádnou povinnost.

Vzhledem ke svému rozsahu a omezení v čase je toto zvláštní opatření úměrné sledovanému cíli, tj. boji proti kolotočovým podvodům, dokud nebude vyjednáán konečný systém DPH.

- **Volba nástroje**

Navrhovaný nástroj: prováděcí rozhodnutí Rady.

Podle článku 199c směrnice o DPH může být všeobecný mechanismus přenesení daňové povinnosti používán pouze na základě povolení Rady, která o něm jednomyslně rozhodne na základě návrhu Komise. Prováděcí rozhodnutí Rady je nejvhodnějším nástrojem, neboť může být určeno jednotlivému členskému státu.

3. VÝSLEDKY HODNOCENÍ *EX POST*, KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

- **Konzultace se zúčastněnými stranami**

Tento návrh vychází z žádosti podané Českou republikou a týká se pouze tohoto členského státu.

- **Sběr a využití výsledků odborných konzultací**

Nebylo třeba využít externích odborných konzultací.

- **Posouzení dopadů**

Vložení článku 199c do směrnice o DPH, z něhož toto povolení vychází, bylo předmětem posouzení dopadů, při němž Výbor pro kontrolu regulace vydal dne 28. listopadu 2016 kladné stanovisko s doporučeními¹³.

---

¹³ Viz http://ec.europa.eu/smart-regulation/impact/ia_carried_out/cia_2016_en.htm

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Návrh nebude mít žádné negativní důsledky pro rozpočet Evropské unie.

5. OSTATNÍ PRVKY

Tento návrh je časově omezen.

Návrh

PROVÁDĚCÍ ROZHODNUTÍ RADY,**kterým se České republice povoluje používat všeobecný mechanismus přenesení daňové povinnosti odchylně od ustanovení článku 193 směrnice 2006/112/ES**

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na směrnici Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty¹, a zejména na čl. 199c odst. 4 uvedené směrnice,

s ohledem na návrh Evropské komise,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Článek 199c směrnice 2006/112/ES povoluje členským státům odchylně od článku 193 uvedené směrnice a za určitých přesně stanovených podmínek zavést všeobecný mechanismus přenesení daňové povinnosti pro jiná než přeshraniční dodání zboží a poskytování služeb, kterým stanoví, že osobou povinnou odvést DPH je osoba povinná k dani, jíž je dodáno veškeré zboží a poskytnuty veškeré služby přesahující prahovou hodnotu 17 500 EUR na plnění.
- (2) Dopisy, které Komise zaevidovala dne 21. ledna 2019 a 22. března 2019, požádala Česká republika o povolení používat všeobecný mechanismus přenesení daňové povinnosti.
- (3) Podle metody a číselných údajů uvedených v závěrečné zprávě Komise o výpadku příjmů z DPH z roku 2016 ze dne 23. srpna 2016² činil výpadek příjmů z DPH v České republice v roce 2014 16,14 % její celkové daňové povinnosti. Výpadek příjmů z DPH v České republice tudíž převyšoval medián výpadku příjmů z DPH ve Společenství (10,4 %) o více než 5 procentních bodů.
- (4) Podle posouzení dopadů³, které doprovázelo návrh směrnice Rady (EU) 2018/2057⁴, jež všeobecný mechanismus přenesení daňové povinnosti zavedla, bylo více než 25 % výpadku příjmů z DPH v České republice způsobeno kolotočovými podvody.
- (5) Česká republika poskytla Komisi podrobné údaje, ze kterých vyplývá, že ačkoli byla v České republice zavedena řada kontrolních opatření s dobrými výsledky, nebyla tato opatření pro boj proti kolotočovým podvodům dostačující. Správní spolupráce v oblasti DPH se v boji proti kolotočovým podvodům rovněž ukázala jako nedostatečná.

---

¹ Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1.

² Center for Social and Economic Research (CASE), studie a zprávy o výpadku příjmů z DPH v členských státech EU-28: závěrečná zpráva z roku 2016 ([TAXUD/2015/CC/131](#)), 2016, s. 19.

³ SWD(2016) 457 final, 21.12.2016, s. 39.

⁴ Směrnice Rady (EU) 2018/2057 ze dne 20. prosince 2018, kterou se mění směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty, pokud jde o dočasné používání všeobecného mechanismu přenesení daňové povinnosti ve vztahu k dodání zboží a poskytnutí služeb nad určitou prahovou hodnotu (Úř. věst. L 329, 27.12.2018, s. 3).

- (6) Česká republika poskytla Komisi podrobné údaje, z nichž vyplývá, že odhadované přínosy v důsledku zavedení všeobecného mechanismu přenesení daňové povinnosti dosahují 10 miliard CZK. Česká republika rovněž prokázala, že celkové očekávané dodatečné zatížení podniků a správců daně činí 0,604 miliardy CZK. Odhadovaný přínos proto převáží očekávané celkové dodatečné zatížení o více než 25 %.
- (7) Vzhledem k tomu, že Česká republika neočekává, že by celkové dodatečné zatížení vyplývající ze zavedení všeobecného mechanismu přenesení daňové povinnosti bylo významné, nevzniknou podnikům a správcům daně náklady vyšší než náklady vzniklé v důsledku uplatňování jiných kontrolních opatření.
- (8) Česká republika požádala o povolení používat všeobecný mechanismus přenesení daňové povinnosti od 1. ledna 2020 do 30. června 2022.
- (9) Česká republika potvrdila Komisi, že budou přijata opatření s cílem informovat osoby povinné k dani o zavedení všeobecného mechanismu přenesení daňové povinnosti elektronickou poštou, prostřednictvím přednášek pro veřejnost, jednání se zástupci podnikatelských svazů, internetových stránek finanční správy a tištěných či elektronických propagačních materiálů.
- (10) Česká republika poskytla Komisi podrobný popis svých stávajících kontrolních mechanismů v oblasti DPH a potvrdila, že s přidáním zvláštního kódu pro všeobecný mechanismus přenesení daňové povinnosti budou stávající opatření dostatečná k zajištění účinného fungování a sledování všeobecného mechanismu přenesení daňové povinnosti.
- (11) Na základě informací, které Česká republika Komisi poskytla, se má za to, že Česká republika splňuje podmínky uvedené v čl. 199c odst. 1 směrnice 2006/112/ES a že žádost, kterou Česká republika podala, splňuje ostatní požadavky odstavce 3 uvedeného článku. Je proto vhodné povolit České republice používat všeobecný mechanismus přenesení daňové povinnosti v období, které požaduje.
- (12) Odchylka nebude mít žádný nepříznivý dopad na vlastní zdroje Unie pocházející z DPH,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

České republice se povoluje používat všeobecný mechanismus přenesení daňové povinnosti v souladu s článkem 199c směrnice 2006/112/ES v období od 1. ledna 2020 do 30. června 2022.

Článek 2

Toto rozhodnutí je určeno České republice.

V Bruselu dne

*Za Radu
předseda/předsedkyně*